

Till arbetspensionsanstalterna

1. HÖJD MINIMIGRÄNS FÖR ARBETSINKOMSTEN ENLIGT DEN OBLIGATORISKA
LFÖPL-FÖRSÄKRINGEN

Bifogat översänds lagen om ändring av 1 § lagen om pension för lantbruksföretagare (19.11.1993/976) genom vilken minimigränsen för arbetsinkomsten enligt LFÖPL-försäkringen har höjts. Regeringens proposition till lagen (RP 183/1993 rd) ingår som bilaga till cirkulär A 47/93. Lagen stadfästes i enlighet med regeringens proposition.

Lagen träder i kraft 1.1.1994.

2. PENSIONSSKYDDSCENTRALENS KREDITFÖRSÄKRINGSVERKSAMHET HAR UPPHÖRT

Bifogat översändes lagarna om ändring av lagen om pension för arbetstagare, lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, 7 § lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande, 9 och 17 §§ lagen om pension för företagare, 10 och 19 §§ lagen om pension för lantbruksföretagare och lagen om pensionsstiftelser (979-984/93) genom vilka Pensionsskyddscentralens kreditförsäkringsverksamhet nedlades. Lagarna stadfästes 19.11.1993. Regeringens proposition till lagarna (RP 117/1993 rd) ingår som bilaga till cirkulär A 39/93.

Till slutet av 3 mom. ikraftträdelsestadgandet i ändringen av lagen om pensionsstiftelser har under riksdagsbehandlingen lagts texten: samt sådana förbindelser eller fordringar, för vilka en kreditförsäkring som pensionsskyddscentralen har beviljat före ikraftträdandet utgör säkerhet. De övriga lagarna stadfästes i enlighet med regeringens proposition.

Lagarna träder i kraft 1.1.1994.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Seppo Pietiläinen

Pentti Koivisto

Nr 976

Lag**om ändring av 1 § lagen om pension för lantbruksföretagare**

Given i Helsingfors den 19 november 1993

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 1 § 2 mom. 1 punkten och 3 mom. 2 punkten lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/69),
dessa lagrum sådana de lyder, 1 § 2 mom. 1 punkten i lag av den 23 december 1970 (830/70) och 3 mom. 2 punkten i lag av den 28 juni 1993 (563/93), som följer:

1 §

Med lantbruksföretagare avses

1) gårdsbruksidkare som för egen eller gemensam räkning bedriver gårdsbruk på en brukningsenhet med minst fem hektar jordbruksjord och själv deltar i arbetet;

Denna lag gäller dock inte

2) lantbruksföretagare vars årliga arbetsinkomst enligt 8 och 8 a—8 h §§ uppskattad enligt nämnda paragrafer inte motsvarar minst det belopp som stadgas i 1 § 1 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare multiplicerat med tolv;

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

En försäkring som gäller minimipensionskydd enligt 1 § lagen om pension för lantbruksföretagare och som upphör när denna lag träder i kraft fortgår i form av en försäkring som avses i 11 § 2 mom. i nämnda lag från och med den dag denna lag träder i kraft. Försäringen anses dock upphöra när lagen träder i kraft, om lantbruksföretagaren meddelar lantbruksföretagarnas pensionsanstalt om upphörandet senast den 30 juni 1994.

Helsingfors den 19 november 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

Nr 979

Lag

om ändring av lagen om pension för arbetstagare

Given i Helsingfors den 19 november 1993

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/61) mellanrubriken före 13 §, ändras 12 § 1 mom. 2 och 5 punkten, 12 a § 1 mom., 12 b § 1 mom., 13 och 13 a §§ samt 14 § 1 mom.,

sådana de lyder, 12 § 1 mom. 2 punkten, 12 a § 1 mom. och 12 b § 1 mom. i lag av den 28 juni 1993 (559/93), 12 § 1 mom. 5 punkten i lag av den 16 december 1966 (639/66), 13 § ändrad genom lagar av den 20 december 1968 och den 10 april 1981 (690/68 och 257/81), 13 a § ändrad genom lagar av den 30 juni 1989 och den 1 mars 1991 (605/89 och 467/91) och 14 § 1 mom. i lag av den 14 juli 1969 (469/69), samt

fogas före 13 a § en ny mellanrubrik och till lagen en ny 13 b § som följer:

12 §

Pensionsanstalternas ömsesidiga ansvar för pensionerna och rehabiliteringspenningen bestäms och pensionsanstalternas omkostnader för pensionerna och rehabiliteringspenningen fördelas mellan pensionsanstalterna, om dessa inte har kommit överens om något annat, enligt följande:

2) för invalidpension som beviljas med tillämpning av 6 a §, för halva beloppet av sådan arbetslöshetspension som har beviljats med tillämpning av 6 a § på ett arbetsförhållande som har pågått minst fem år, för familjepension till grund för vilken ligger förmånslåtarens invalidpension, beräknad med tillämpning av 6 a §, till den del den utbetalts för en tid före utgången av den månad under vilken förmånslåtarens skulle ha nått pensionsåldern, i dessa pensioner även inbegripet en pensionsdel som eventuellt betalas enligt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden och en i 3 a § 4 mom. lagen om sjömanspensioner angiven pensionsdel som eventuellt betalas enligt nämnda lag, dock varken förhöjning enligt 7 c § eller med stöd av 9 § efter pensionens begynnande, i fråga om arbetslöshetspensionen dock efter den tidpunkt för arbetslöshetens början som avses i 4 c §, företagna förhöjningar, samt för den del av rehabiliteringspenningen som till sitt belopp mot-

svarar den med tillämpning av 6 a §, på ovan nämnt sätt fastställda delen av invalidpensionen, svarar enbart den pensionsanstalt till vars verksamhetskrets arbetstagaren eller förmånsstagaren hörde på grundval av ett arbetsförhållande som avses i nämnda paragraf;

5) för kostnaderna för pensionskyddscentralen, till den del de inte förorsakas av arbeten som utförs för pensionsanstalterna mot särskild ersättning, svarar pensionsanstalterna gemensamt i förhållande till omfattningen av den verksamhet de enligt denna lag bedriver; från dessa kostnader skall dock först dras av vad pensionskyddscentralen erhållit såsom i 15 § angiven gottgörelse eller andra intäkter.

12 a §

För täckande av det ansvar och de kostnader som beaktandet av arbetslöshets- och utbildningstid förorsakar pensionsanstalter som bedriver i denna lag och i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden nämnd verksamhet, den i lagen om sjömanspensioner nämnda sjömanspensionskassan samt den i lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare nämnda kommunala pensionsanstalten, skall den i lagen om arbetslöshetskassor (603/84) nämnda centralkassan för arbetslöshetskassorna inom en

tid som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet årligen till pensionsskyddscentralen betala en försäkringspremie, som beräknas enligt ett av social- och hälsovårdsministeriet fastställt procenttal av de stödavgifter som centralkassan betalt. Detta procenttal skall fastställas så att i försäkringspremie enligt uppskattning inflyter samma belopp som skulle erhållas, om för dagar som motsvarar i 7 b § 1 mom. 1—3 punkten nämnd förmån skulle betalas en mot medelpremien enligt denna lag svarande premie. I den genomsnittliga premien beaktas härvid inte den del av försäkringspremien som uppbärs för pensionsskyddscentralens kreditförsäkring. Såsom lön som ligger till grund för försäkringspremien används den arbetsförtjänst som uppskattas motsvara den genomsnittliga lön som ligger till grund för den förmån som avses i 7 b § 1 mom. 1 punkten. På gemensam framställning av pensionsskyddscentralen och centralkassan för arbetslöshetskassorna kan social- och hälsovårdsministeriet bestämma att förskott på ovan nämnd försäkringspremie skall betalas.

12 b §

Arbetstagarnas pensionsavgift är tre procent ökat med hälften av det procenttal med vilket den genomsnittliga försäkringspremien för en försäkring, som uppfyller minimivillkor enligt denna lag, i procent av lönen överskrider talet 18,2. I den genomsnittliga försäkringspremien beaktas härvid inte den del av försäkringspremien som uppbärs för pensionsskyddscentralens kreditförsäkring. Social- och hälsovårdsministeriet fattar årligen ett beslut om beloppet av arbetstagarnas pensionsavgift.

13 §

Social- och hälsovårdsministeriet har rätt att fastställa den del av pensionsförsäkringspremien som arbetsgivaren skall bekosta till ett lägre belopp än vad lagen om försäkringsbolag (1062/79) och lagen om försäkringskassor (1164/92) stadgar, under förutsättning att det för täckande av den brist som sålunda uppkommer i försäkringspremieansvaret och ersättningsansvaret ställs en säkerhet som duger som förtecknad täckning.

Kreditförsäkring

13 a §

Till de kostnader för pensionsskyddscentralen som avses i 12 § 1 mom. 5 punkten kan 1994 och 1995 även räknas belopp som behövs för att täcka kostnader som föranleds av kreditförsäkringsverksamheten 1992 och 1993 till den del kreditförsäkringsrörelsens egna medel inte räcker till.

För de kostnader som nämns i 1 mom. svarar pensionsanstalterna tillsammans i förhållande till omfattningen av sin verksamhet i anslutning till minimiskyddet i denna lag, enligt de grunder som på framställning av pensionsskyddscentralen fastställs av social- och hälsovårdsministeriet.

Hos de pensionsanstalter som avses i 2 mom. kan 1994 förskott uppbäras även för sådana i 1 mom. nämnda utgifter som därpå följande år kan hänföras till kostnaderna för pensionsskyddscentralen. När storleken på arbetspensionspremien enligt denna lag fastställs för 1994 och 1995 beaktas de i denna paragraf nämnda kostnaderna för pensionsanstalterna så som stadgas i 12 § 5 mom.

13 b §

Pensionsskyddscentralen får inte efter den 31 december 1993 bevilja nya kreditförsäkringar eller öka sina ansvar som föranleds av giltiga kreditförsäkringsavtal.

De ansvar för kreditförsäkringar som utgör säkerhet för lån, som är i kraft vid den tidpunkt som nämns i 1 mom. skall minskas i samma förhållande som varje lån enligt lånevillkoren skall avkortas, likväl årligen med minst sju procent av lånets återstående belopp. Ansvar som grundar sig på övriga i 1 mom. avsedda kreditförsäkringar skall minskas årligen med ett belopp som är en tolfedel av det ansvar som var i kraft vid utgången av 1993.

Det ansvar som uppkommer av pensionsskyddscentralens kreditförsäkringsverksamhet bokförs som ansvarsskuld som består av premieansvar och ersättningsansvar. För ansvarsskulden gäller i tillämpliga delar vad som stadgas i lagen om försäkringsbolag.

Om en kreditförsäkringsrörelse som avses i denna paragraf inte har tillräckligt med medel för att täcka kostnader som rörelsen förorsakar pensionsskyddscentralen, svarar pensionsanstalterna tillsammans i förhållande till omfattningen av sin verksamhet i anslutning till

minimiskyddet i denna lag för det belopp som saknas till och med den 31 december 2005, enligt de grunder som på framställning av pensionsskyddscentralen fastställs av social- och hälsovårdsministeriet. När storleken på premien för pensionsförsäkringen fastställs beaktas dessa kostnader för pensionsanstalterna så som stadgas i 12 § 5 mom.

Pensionsskyddscentralen får överlåta sitt kreditförsäkringsbestånd enligt denna paragraf till ett inhemskt försäkringsbolag som har koncession att bedriva kreditförsäkringsrörelse och som pensionsskyddscentralen är delägare i. Härvid skall på motsvarande sätt 4 mom. iakttas. Beträffande överlåtande av kreditförsäkringsbeståndet gäller dessutom i tillämpliga delar vad som stadgas i lagen om försäkringsbolag.

Till de kostnader för pensionsskyddscentralen som avses i 4 mom. räknas 1994—1998 även den utgift som åsamkas pensionsskyddscentralen av anskaffningen av aktier i det kreditförsäkringsbolag som nämns i 5 mom.

14 §

På pensionsskyddscentralen ankommer att

Helsingfors den 19 november 1993

utreda i 12 § 1 mom. 3—5 punkten och 2 mom. avsedda kostnader och att fullgöra andra sådana åligganden som i särskilda stadganden uppdragits åt den eller som förutsätter samverkan mellan pensionsanstalterna. Pensionsskyddscentralen skall också sköta verkställighetsuppgifter i samband med tillsynen över pensionsanstalterna enligt denna lag på det sätt som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

Genom denna lag upphävs lagen den 26 juni 1992 om temporär ändring av lagen om pension för arbetstagare (563/92) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Utan hinder av 16 kap. 3 § 4 mom. lagen om försäkringsbolag kan social- och hälsovårdsministeriet sedan denna lag har trätt i kraft fastställa tidpunkten för försäkringsbeståndets övergång till den dag då lagen träder i kraft.

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Social och hälsovårdsminister *Jorma HUUHTANEN*

Nr 980

Lag**om ändring av lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden**

Given i Helsingfors den 19 november 1993

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62) 1 § 1 mom.,
sådant det lyder i lag av den 28 juni 1993 (560/93), samt
fogas till lagen en ny 9 a § som följer:

1 §

För en arbetstagare som efter det år då han fyllt 13 år är sysselsatt i skogsarbete, flottningsarbete, olika till gårdsbruk och trädgårdshushållning hörande arbeten, jord-, vatten- och husbyggnadsarbete, jordförbättringsarbete, arbete inom torvindustrin eller hamnarbete eller som tjänstgör på ett fartyg i inrikesfart eller, enligt vad som stadgas genom förordning, arbetar inom något annat sådant område som kännetecknas av kortvariga arbetsförhållanden, skall arbetsgivaren bekosta pensionsskydd för ålderdom och invaliditet samt för arbetstagarens anhöriga familjepensionsskydd enligt denna lag. Arbetstagaren är skyldig att delta i bekostandet av pensionsskyddet enligt denna lag så som stadgas i 10 c §. Om inte något annat stadgas i denna lag, gäller i övrigt i tillämpliga delar 3 § 2—4 mom., 4 § 1, 3 och 5 mom., 4 a—4 d och 4 f—4 n §§, 5 § 6 mom. samt 5 c, 7 a—7 c, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a, 10, 10 a,

12, 13 a, 13 b, 14, 15 a, 15 b, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19 a—19 e, 20, 21, 21 a, 21 b, 22 och 23 §§ lagen om pension för arbetstagare.

9 a §

Vad som i 13 a § 2 och 3 mom. och 13 b § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare stadgas om pensionsanstalter som bedriver verksamhet enligt den nämnda lagen, skall på motsvarande sätt tillämpas på de pensionsanstalter som avses i 2 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.
Genom denna lag upphävs lagen den 26 juni 1992 om temporär ändring av 1 § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (564/92) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 19 november 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

Nr 981

Lag

om ändring av 7 § lagen om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande

Given i Helsingfors den 19 november 1993

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 7 § 4 mom. lagen den 26 juli 1985 om pension för vissa konstnärer och redaktörer i arbetsförhållande (662/85) som följer:

7 §

Vad 12 §, 13 a § 2 och 3 mom. och 13 b § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare stadgar om pensionsanstalter som bedriver verksamhet enligt den nämnda lagen, skall på motsvarande sätt tillämpas på pensionskassan för utövande konstnärer.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 19 november 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

Nr 982

Lag

om ändring av 9 och 17 §§ lagen om pension för företagare

Given i Helsingfors den 19 november 1993

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 17 § 1 mom. lagen den 14 juli 1969 om pension för företagare (468/69),
sådant det lyder i lag av den 28 juni 1993 (562/93), samt
fogas till 9 §, sådan den lyder i lag av den 13 december 1991 (1436/91), ett nytt 5 mom. som
följer:

9 §

Utan hinder av 1 mom. beaktas inte den del
av försäkringspremien som uppbärs för pen-
sionsskyddscentralens kreditförsäkring i den
genomsnittliga försäkringspremien för en för-
säkring enligt minimivillkoren i lagen om pen-
sion för arbetstagare när premieprocentsatsen
fastställs.

17 §

Om inte annat följer av denna lag, gäller
dessutom i tillämpliga delar 2 § 2 mom., 3 § 1,
3 och 4 mom., 4 och 4 a—4 n §§, 5 § 2—6

mom., 5 b, 5 c, 7 a och 7 c—10 §§, 11 § 1 och 2
mom., 12 § 1 mom. 5 punkten och 4 mom.
samt 14, 16—21 a och 22 §§ lagen om pension
för arbetstagare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

Genom denna lag upphävs lagen den 26 juni
1992 om temporär ändring av 9 § lagen om
pension för företagare (566/92) jämte ändring-
ar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen för-
utsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 19 november 1993

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Jorma HUUHTANEN*

Nr 983

Lag

om ändring av 10 och 19 §§ lagen om pension för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 19 november 1993

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras 19 § 1 mom. lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/69),
 sådant det lyder i lag av den 28 juni 1993 (563/93), samt
 fogas till 10 §, sådan den lyder ändrad genom lagar av den 20 december 1991 och den 13
 november 1992 (1599/91 och 1007/92), ett nytt 5 mom. som följer:

10 §

 Utan hinder av 2 mom. beaktas den del av försäkringspremien som uppbärs för pensions-
 skyddscentralens kreditförsäkring inte i den
 genomsnittliga försäkringspremien för en för-
 säkring enligt minimivillkoren i lagen om pen-
 sion för arbetstagare när basprocentsatsen fast-
 ställs.

19 §

Om inte annat följer av denna lag gäller
 dessutom i tillämpliga delar 2 § 2 mom., 3 § 3
 och 4 mom., 4 och 4 a—4 n §§, 5 § 2—6 mom.,
 5 b, 5 c, 7 a och 7 c—9 a §§, 11 § 1 och 2 mom.,

12 § 1 mom. 5 punkten samt 14, 16—21 a och
 22 §§ lagen om pension för arbetstagare samt
 10 § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare
 i kortvariga arbetsförhållanden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

Genom denna lag upphävs lagen den 26 juni
 1992 om temporär ändring av 10 § lagen om
 pension för lantbruksföretagare (565/92) jämte
 ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen för-
 utsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 19 november 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

Nr 984

Lag

om ändring av lagen om pensionsstiftelser

Given i Helsingfors den 19 november 1993

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 2 december 1955 om pensionsstiftelser (469/55) 7 b § 2 mom. 6 och 8 punkten, sådana de lyder i lag av den 1 mars 1991 (466/91), samt fogas till lagen ett nytt 2 b kap. och en ny 23 a § som följer:

7 b §

Den täckning som nämns i 1 mom. skall bestå av

6) förbindelser och fordringar till säkerhet för vilka en finsk försäkringsgivare eller en av social- och hälsovårdsministeriet godkänd utländsk försäkringsgivare har beviljat kreditförsäkring, eller en finsk bankinrättning eller en av social- och hälsovårdsministeriet godkänd utländsk bankinrättning har ställt bankgaranti,

8) kreditförsäkring som en i 6 punkten angiven försäkringsgivare har beviljat, garanti som en bank har ställt eller andra värdepapper eller förbindelser som social- och hälsovårdsministeriet har godkänt till säkerhet för täckande av ansvarsunderskott som hänför sig till pensionsansvaret.

2 b kap.

Täckande av pensionsansvar som följer av pensionsskyddet enligt lagen om pension för arbetstagare

7 d §

Arbetsgivaren skall årligen i minst tre rater betala bidrag till pensionsstiftelsen eller ställa i 7 b § 2 mom. 8 punkten nämnda säkerheter för täckande av ansvarsunderskottet, så att de tillsammans med pensionsstiftelsens övriga intäkter är tillräckliga för att täcka den årliga förändringen i pensionsansvaret och de betalningar som följt av pensionerna samt pensionsstiftelsens övriga utgifter.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar

närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf.

7 e §

Pensionsstiftelsen skall täcka det pensionsansvar som följer av pensionsskyddet enligt minimivillkoren i lagen om pension för arbetstagare och av de tilläggsförmåner som registrerats enligt 11 § i samma lag och förteckna täckningen genom att på motsvarande sätt iakta 7 b § 2—4 mom.

I den förtecknade täckningen får innefattas sådan i 7 b § nämnd egendom vars värde i huvudsak baserar sig på arbetsgivarens verksamhet, högst 40 procent av beloppet av pensionsstiftelsens pensionsansvar. Värdet för ett objekt som bildar en verksamhetsenhet får härvid dock utgöra högst 15 procent av stiftelsens pensionsansvar.

De i den förtecknade täckningen ingående värdepapperen och förbindelserna skall förvaras separat från den i 7 b § avsedda pensionsstiftelsens förtecknade täckning och från pensionsstiftelsens övriga egendom.

Social- och hälsovårdsministeriet kan av särskilda skäl medge undantag från 2 mom.

7 f §

Pensionsstiftelsen skall med av arbetsgivaren ställd säkerhet eller på något annat sätt som godkänts av social- och hälsovårdsministeriet ordna sin verksamhet så att det uppkommer ett med hänsyn till de försäkrade förmånerna betryggande förhållande mellan pensionsstiftelsens förbindelser och risktäckningskapacitet.

Minimibeloppet för den i 1 mom. avsedda säkerheten är 500 000 mark, dock minst fyra tolfedelar av stiftelsens ansvarsutgift under ett

RP 117/93
ShUB 28/93

3 430136X

år eller 15 procent av stiftelsens pensionsansvar. Med ansvarsutgiften under ett år avses det sammanlagda beloppet av utbetalningar av pension och förändringen i pensionsansvaret under ett räkenskapsår.

När stiftelsens verksamhet inleds, skall säkerheten gradvis utökas till sitt minimibelopp enligt 2 mom. inom loppet av fyra år så att säkerhetens värde vid utgången av varje kalenderår utgör minst antalet fjärdedelar av säkerhetens minimibelopp enligt det antal kalenderår som har förflutit efter det att stiftelsen har inlett sin verksamhet. Säkerhetens värde skall dock alltid vara minst 500 000 mark.

Under pensionsstiftelsens verksamhet skall den ovan i denna paragraf nämnda säkerheten på yrkande av den som har ställt den återbetalas till den del som den i varje enskilt fall överskrider det minimibelopp för säkerhet om vilket stadgas i 2 eller 3 mom.

Ovan i denna paragraf avsedd säkerhet kan endast användas för betalning av sådana förbindelser som följer av pensionskyddet enligt 7 e § 1 mom., om inte de medel som utgör täckning för pensionsansvaret räcker till för det.

Markbeloppet i 2 och 3 mom. kan genom förordning ändras att motsvara den allmänna prisutvecklingen.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf.

23 a §

När pensionsstiftelsens verksamhet upphör, skall ovan i 7 f § nämnd säkerhet återbetalas till den som ställt säkerheten till den del som den inte har använts för betalning av de förpliktelser som följer av pensionskyddet enligt 7 e § 1 mom.

Utan hinder av 22 och 23 §§ skall de medel som utgör täckning för pensionsansvaret enligt 2 a och 2 b kap. för en stiftelse i likvidations- eller konkurstillstånd och som inte enligt i lag stadgad prioritetsordning skall användas för andra ändamål, i första hand användas för

tryggande av pensionerna och de övriga förmånerna enligt kapitlet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Utan hinder av vad som stadgas i denna lag får i pensionsstiftelsens förtecknade täckning ingå kreditförsäkring som pensionsskyddscentralen beviljat innan lagen trädde i kraft samt sådana förbindelser eller fordringar, för vilka en kreditförsäkring som pensionsskyddscentralen har beviljat före ikraftträdandet utgör säkerhet.

Pensionsstiftelsen skall uppfylla kraven i 7 e § beträffande det pensionsansvar som föreligger när denna lag träder i kraft inom loppet av 12 år från lagens ikraftträdande, så att minst en tolfedel har uppfyllts vid utgången av det första kalenderåret, minst två tolfedelar vid utgången av det andra kalenderåret och på motsvarande sätt vid utgången av de följande kalenderåren det antal tolfedelar av täckningskravet som motsvarar det antal år som har förflutit från ikraftträdandet. Under dessa 12 år får dock för detta pensionsansvar i stället för begränsningen om 15 procent enligt 7 e § 2 mom. tillämpas en begränsning om 20 procent. Social- och hälsovårdsministeriet kan av särskilda skäl medge undantag från detta moment.

Om pensionsstiftelsen har registrerats innan denna lag trädde i kraft, skall arbetsgivaren inom tre månader från ikraftträdandet ställa en säkerhet enligt 7 f § på minst 500 000 mark och utöka säkerheten genom att på motsvarande sätt iakta 7 f § 3 mom.

Om det i stadgarna för en pensionsstiftelse som registrerats innan denna lag har trätt i kraft ingår bestämmelser som står i strid med denna lag, skall i stället för dem iakttas stadgandena i denna lag. Stiftelsens styrelse skall utan dröjsmål fatta beslut om ändring av stadgarna så att de motsvarar denna lag. För ändringen av stadgarna skall inom ett år från det lagen trädde i kraft anhållas om social- och hälsovårdsministeriets fastställelse.

Helsingfors den 19 november 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*